

Mál nr. 118/2015
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X.

Réttur farþega til bóta vegna umferðarslyss 8. nóvember 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 23. mars 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 8. júlí 2015.

Málsatvik.

M var farþegi í bifreiðinni X þegar ökumaður hennar missti stjórn á bifreiðinni með þeim afleiðingum að hún fór út af vegi á Snæfellsnesi og hefur M gert kröfu um greiðslu bóta fyrir það líkamstjón sem hann kveðst hafa hlotið. Í lögregluskýrslum kemur fram að ökumaður bifreiðarinnar var undir áhrifum áfengis þegar blóð hans var rannsakað eftir slysið, sem og M sjálfur. Í frumskýrslu lögreglu vegna málsins er haft eftir ökumanni bifreiðarinnar að hann muni ekkert eftir aðdraganda óhappsins en haft eftir M að bifreiðinni hafi verið ekið á löglegum hraða og það hafi verið vindhviða sem hafi feykt henni út af veginum. Í sérstakri framburðarskýrslu ökumanns bifreiðarinnar kemur fram hann hafi ekki verið undir áhrifum áfengis við aksturinn heldur hafi hann drukkið áfengi eftir slysið. Ekki liggur fyrir sérstök framburðarskýrsla af M vegna málsins. Í lögregluskýrslum er líka haft eftir vitnum að þau hafi komið á vettvang strax eftir óhappið og haft samskipti við bæði M og ökumann bifreiðarinnar X og hafi þeir ekki verið að drekka heldur hafi verið að falast eftir bílfari til Reykjavíkur áður en lögregla kom á vettvang.

M telur að hann eigi fullan rétt til bóta vegna líkamstjóns og bendir á að V hafi sönnunarbyrði um að hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við að taka sér far með bifreiðinni X. Ekki hafi komið fram nægilega skýr sönnunargögn um að hann hafi vitað að ökumaður bifreiðarinnar X hafi verið undir áhrifum áfengis.

V telur fullsannað að ökumaður bifreiðarinnar X hafi verið undir áhrifum áfengis þegar M slasaðist og telur framburð ökumanns um áfengisneyslu eftir slysið ótrúverðugan með vísan til framburðar vitna um háttsemi hans eftir slysið. V telur að M hafi ekki átt að geta dulist að ökumaður bifreiðarinnar hafi verið undir áhrifum áfengis við aksturinn og með því að taka sér far með bifreiðinni hafi M sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Með vísan til 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 hefur V því skert bætur til M um 2/3 hluta tjónsins.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort háttsemi M þar sem hann var farþegi í bifreið sem fór út af megi jafna til stórkostlegs gáleysis í skilningi 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga. Slíkt gáleysi er þess eðlis að það þarf að fela í sér alvarlegra frávík frá þeirri háttsemi sem M bar að viðhafa en þegar um almennt gáleysi er að ræða. Samkvæmt almennum sönnunarreglum í skaðabótarétti ber V sönnunarbyrði um að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi með háttsemi sinni og að orsakatengsl séu milli slíkrar háttsemi og tjóns M.

Í málinu liggja fyrir lögregluskýrslur vegna þess atviks sem er grundvöllur bótakröfu M. Ekki kemur fram með skýrum hætti hvernig samskiptum M við ökumann bifreiðarinnar X var háttað áður en þeir lögðu upp í ökuferð þá sem endaði með þeim hætti að ökumaður bifreiðarinnar ók henni út af veginum. Þó liggi fyrir að bæði M og ökumaðurinn hafi verið undir áhrifum áfengis eftir umferðarslysið verður ekki af því einu slegið föstu að þeir hafi verið saman við áfengisneyslu eða að M hafi vitað að ökumaður bifreiðarinnar hafi verið undir áhrifum áfengis. Þó margt bendi til þess að M hefði átt að verða ástands ökumannsins var verður ekki af þeim gögnum sem liggja fyrir, sérstaklega þegar ekki liggur fyrir framburður M um þau samskipti eða ítarlegri gögn um

þau, ráðið að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi þegar hann tók sér far með bifreiðinni X í greint sinn. Í ljósi þess að V ber sönnunarbyrði um að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi verður slíkur gagnaskortur ekki túlkaður þannig að fullnægjandi sönnun hafi komið fram um að samskipti M við ökumanninn hafi verið með þeim hætti að hann hafi mátt vita um ástand ökumannsins. Miðað við gögn málsins á M því rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík 30. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.